

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 182/2018-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. mája 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Gráčikom, Farská 40, Nitra, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26 S 3/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. marca 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na

prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 S 3/2016 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Sťažovateľ okrem jednotlivých úkonov v namietanom konaní v sťažnosti uviedol, že „... konanie pred Krajským súdom v Nitre ako správnym súdom trvá už viac ako 2 roky a to bez zavinenia sťažovateľa, keďže je zrejmé, že sťažovateľ je v konaní aktívny a má vyslovený záujem na odstránení právnej neistoty, ktorá u neho trvá výlučne z dôvodov na strane súdu. S prihliadnutím na uvedené máme za to, že za súčasného stavu, keď v tejto veci nebolo doposiaľ otvorené (neuskutočnilo sa ani jedno) pojednávanie, je možné konštatovať existenciu prietahov, nakoľko, samozrejme pri rešpektovaní osobitosti a individuálnosti každého jedného prípadu, resp. sporu vedenom na súde, aj v zmysle platnej judikatúry Ústavného súdu sa vo všeobecnosti obdobie šiestich mesiacov nekonania považuje za konanie s prietahmi vo veci.“.

3. Z dôvodu neprimeranej doby trvania namietaného konania, resp. nečinnosti krajského súdu podal 13. novembra 2017 sťažovateľ sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda krajského súdu v podaní z 30. novembra 2011 opísal priebeh namietaného konania uvedením jednotlivých úkonov krajského súdu a zároveň sťažovateľovi oznámil, že „... vychádzajúc z vyššie popísaných zistení (úkonov tunajšieho krajského súdu), ako aj vzhľadom na právnu zložitosť prejednávanej veci, jej rozsiahlosť a skutočnosť, že počas konania došlo k úplnej zmene procesného predpisu, podľa ktorého musel súd postupovať, od čoho sa následne odvíjali ďalšie procesné rozhodnutia, je tak zrejmé, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 26S/3/2016 postupoval tunajší krajský súd riadne a plynulo, bez zbytočných prietahov...“.

4. Podľa názoru sťažovateľa „... z ústavnoprávneho hľadiska je tak úplne neakceptovateľné a ničím ospravedlniteľné, že napadnuté konanie nebolo dodnes rozhodnuté a právoplatne skončené a preto máme za to, že dĺžka napadnutého konania je sama osebe porušením označených základných práv sťažovateľa. Uvedené skutočnosti svedčia o tom, že správny súd nekonal plynulo a dôsledne v záujme efektívneho a rýchleho

odstránenia právnej neistoty sťažovateľa, keďže z celkovej doby konania, ktoré je predmetom posúdenia, prevažnú časť tvoria obdobia, v ktorých dochádzalo k zbytočným prieťahom v konaní v dôsledku nečinnosti súdu. Preto s ohľadom na vyššie uvedené nemožno dobu predmetného konania vedeného na Krajskom súde v Nitre, považovať z hľadiska požiadaviek čl. 6 ods. 1 Dohovoru za primeranú a ani za ústavne akceptovateľnú vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy. Preto je žiaduce dospieť k záveru, že namietané práva sťažovateľa boli porušené.“

5. Na základe uvedeného sťažovateľ v petite navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jeho v bode 1 označených základných práv postupom krajského súdu v namietanom konaní, prikáže krajskému súdu konať bez zbytočných prieťahov, prizná mu finančné zadosťučinenie v sume 4 000 € a náhradu trov konania v sume 390,50 €.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

11. Podstatou sťažnosti a predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľa na ochranu pred postupom krajského súdu v namietanom konaní, ktorým malo byť porušené jeho základné právo zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. V súvislosti s podanou sťažnosťou sa ústavný súd zameral v prvom rade na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietáhov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu

porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 38/04, III. ÚS 199/02, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05).

Vychádzajúc z doterajšej stabilnej judikatúry ústavného súdu je potrebné poukázať na to, že v prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými výraznými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru) nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 221/05).

13. Z obsahu sťažovateľom predložených písomností je podľa názoru ústavného súdu doba namietaného konania na hranici ústavnej akceptovateľnosti (k času podania ústavnej sťažnosti 25 mesiacov) a aj vzhľadom na krajským súdom vykonané úkony dosiaľ nedošlo k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľa, ktorá by momentálne zodpovedala ústavno-relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Z už uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (bod 12, pozn.).

15. Keďže sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

16. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že nečinnosť (neefektívna činnosť) krajského súdu bude pretrvávať, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. mája 2018